

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **6 grudnia 2012 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Bogumiła Burda (spr.)
	Sędziowie:	SSA Marta Pańczyk-Kujawska SSA Urszula Kocylowska
	Protokolant	st.sekr.sądowy Małgorzata Leniar

po rozpoznaniu w dniu **6 grudnia 2012 r.**

na rozprawie

sprawyz wniosku **A. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.**

o wysokość emerytury

na skutek apelacji wnioskodawcy **A. S.**

od wyroku **Sądu Okręgowego w Krośnie**

z dnia **5 lipca 2012 r.** sygn. akt **IV U 536/12**

zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w J. z dnia 13 marca 2012 r., w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do obliczenia wysokości emerytury, przysługującej wnioskodawcy **A. S. od dnia 8 lutego 2012 r., według zasad wynikających z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227).**

Sygn. Akt III AUa 907/12

UZASADNIENIE

Decyzją z 13 marca 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. przyznał **A. S.** prawo do emerytury na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zmianami).

Do ustalenia wysokości świadczenia organ rentowy przyjął podstawę wymiaru poprzednio przyznanej emerytury oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ograniczony do 250%, pomnożony przez kwotę bazową 2822,66 zł, a ponadto 553 miesiące okresów składkowych.

W uzasadnieniu Zakład stwierdził brak podstaw do obliczenia emerytury w myśl art. 26 ustawy emerytalnej z uwagi na wystąpienie z wnioskiem o świadczenie przed dniem 31 grudnia 2008r.

A. S. zakwestionował decyzję w odwołaniu skierowanym do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie, wnosząc o jej zmianę poprzez obliczenie wysokości przysługującego mu z racji osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego świadczenia według nowych zasad.

Wyjaśnił, że po nabyciu uprawnień do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym nie zaprzestał kontynuowania zatrudnienia, zaś osiągnięty przychód powodował zawieszenie wypłaty świadczenia.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krośnie po rozpoznaniu sprawy wyrokiem z 5 lipca 2012r. oddalił odwołanie.

Zdaniem Sądu Okręgowego art. 55 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie mógł być zastosowany przy ustalaniu wysokości emerytury A. S., z uwagi na fakt wystąpienia przez niego z wnioskiem o ustalenie prawa do świadczenia przed dniem 31 grudnia 2008r.

W podstawie prawnej rozstrzygnięcia obok przepisów ustawy emerytalno – rentowej Sąd powołał art. 477¹⁴ § 1 kpc.

Apelację od powyższego wyroku skierował do Sądu Apelacyjnego A. S..

Zarzucił Sądowi Okręgowemu pominięcie przy rozpoznawaniu sprawy faktu, iż składając 28 sierpnia 2007r. wniosek o ustalenie prawa do emerytury, zaznaczył, że jego zamiarem jest osiągnięcie przychodu powodującego zawieszenie wypłaty świadczenia, jak również pominięcie faktu kontynuowania zatrudnienia do ukończenia 65 roku życia.

W konkluzji wniósł o uwzględnienie jego żądania obliczenia wysokości emerytury według nowych, korzystniejszych dla niego zasad.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja A. S. jest uzasadniona, a zebrany w sprawie materiał dowody pozwala na wydanie orzeczenia reformatorskiego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wyrok Sądu Okręgowego wydany został z naruszeniem przepisów prawa materialnego, tj. art. 55 i 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

To naruszenie w szczególności polega na błędnym przyjęciu przez Sąd I instancji, że w okolicznościach rozpoznawanej sprawy nie jest możliwe uwzględnienie roszczenia wnioskodawcy, co doprowadziło do rozstrzygnięcia w ocenie Sądu Apelacyjnego nie zasługującego na akceptację.

Stan faktyczny sprawy, niekwestionowany przez żadną ze stron, przedstawia się następująco:

A. S. urodzony (...), z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, z uwagi na posiadany i wymagany przepisami prawa okres składkowy i nieskładkowy oraz pracy w szczególnych warunkach, wystąpił 29 czerwca 2007r. tj. po ukończeniu 60 lat.

Z dołączonych przez skarżącego do wniosku dokumentów wynikało, że kontynuuje on zatrudnienie, osiągając przychód w wysokości powodującej zawieszenie wypłaty świadczenia.

Po dokonaniu oceny przedstawionych przez wnioskodawcę dokumentów, organ rentowy decyzją z 28 sierpnia 2007r. ustalił A. S. prawo do emerytury od 1 czerwca 2007r. i zawiesił równocześnie jej wypłatę.

Wnioskodawca kontynuował zatrudnienie do 28 lutego 2012r.

9 lutego 2012r., a więc dzień po ukończeniu 65 roku życia A. S. wystąpił z wnioskiem o emeryturę w związku z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, wnosząc o obliczenie jej wysokości według „nowych zasad”.

W efekcie organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, którą Sąd I instancji uznał za prawidłową i mającą uzasadnienie w obowiązujących przepisach prawa.

Stanowiska zajętego przez Sąd Okręgowy Sąd Apelacyjny nie podziela.

A. S. urodził się przed dniem 1 stycznia 1949r., stąd też jego uprawnienia do emerytury należy oceniać w świetle uregulowań zawartych w art. 27 ustawy emerytalno – rentowej. Z kolei zasady ustalania wysokości emerytur, o których mowa w przywołanym przepisie uregulowane zostały w rozdziale 4, w art. 53 powołanej ustawy i te zasady uwzględnił organ rentowy przy ustalaniu wysokości świadczenia wnioskodawcy.

Zwrócić trzeba jednak uwagę, że w tym samym rozdziale zamieszczony został art. 55, zgodnie z którym ubezpieczonemu spełniającemu warunki do uzyskania emerytury na podstawie art. 27, który kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe po osiągnięciu przewidzianego w tym przepisie wieku emerytalnego i wystąpił z wnioskiem o przyznanie emerytury po dniu 31 grudnia 2008r. może być obliczona emerytura na podstawie art. 26, jeżeli jest wyższa od obliczonej zgodnie z art. 53.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala na ustalenie, że wnioskodawca po osiągnięciu wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenia emerytalne i rentowe (65 lat ukończył 8 lutego 2012r., w zatrudnieniu na podstawie umowy o pracę i w pełnym wymiarze czasu pracy pozostawał do 28 lutego 2012r.), a z wnioskiem o ustalenie prawa do świadczenia na podstawie art. 27 wystąpił

9 lutego 2012r.

Zdaniem organu rentowego i Sądu I instancji fakt uzyskania przez skarżącego prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym przez dniem 31 grudnia 2008r. uniemożliwia obliczenie świadczenia według zasad wynikających z art. 26 ustawy emerytalno rentowej.

Z taką oceną nie można się zgodzić.

Emerytura w obniżonym wieku emerytalnym dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i emerytura przysługująca po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego, to dwa różne świadczenia ze względu na odmienne przesłanki nabycia do nich prawa. Nie można zatem utożsamiać wniosku o ustalenie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego.

Podkreślenia wymaga, że A. S., który po uzyskaniu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym świadczenia nie pobierał, z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury na podstawie art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z FUS po raz pierwszy wystąpił 9 lutego 2012r., a więc po dniu 31 grudnia 2008r. To zaś oznacza, że w sytuacji kontynuowania zatrudnienia po osiągnięciu wieku emerytalnego, może skutecznie domagać się obliczenia emerytury na podstawie art. 26 ustawy.

Sąd Apelacyjny, po ustaleniu na podstawie danych jakie zawierają akta sprawy, że emerytura wnioskodawcy obliczona na podstawie art. 26 jest wyższa od obliczonej na podstawie art. 53 ustawy z 17 grudnia 1998r., uznał roszczenie wnioskodawcy za w pełni uzasadnione.

Z tych też przyczyn orzeczono jak w sentencji stosownie do art. 386 § 1 kpc.